

เทศน์อบรมฆราวาส ณ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๑(บ่าย)

อย่าทำทายนรก

วันนี้เป็นมหาอุดมมหามงคลแก่พี่น้องชาวไทยเรา ที่ได้มาร่วมใจกันบริจาค สมบัติต่าง ๆ เพื่อชาติไทยของเรา เพราะชาติไทยของเรานี้อยู่กับหัวใจของทุก ๆ ท่าน ไม่ได้อยู่กับผู้หนึ่งผู้ใด แต่อยู่กับหัวใจของชาวไทยเราทุก ๆ ท่าน รวมน้ำใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวด้วยความรักชาติของเรา บริจาคสมบัติเงินทองข้าวของมากน้อยตามกำลังความสามารถของเรา เพื่อเชิดชูหรือเทิดทูนเมืองไทยของเรา ให้ขึ้นสู่ความแน่นอนมั่นคงอันเป็นหลักของชาติไทยเรา

เพราะฉะนั้นหลวงตาแม่จะเคยอยู่ในป่าในเขา โดยไม่คิดสนใจที่จะมาดำเนินงานอย่างนี้ ก็เป็นเหตุให้ตกลงบันดาลใจได้มาแสดงตัวให้พี่น้องทั้งหลายได้ปรากฏ ณ บัดนี้ เนื่องจากเห็นสภาพบ้านเมืองของเรามีความตกต่ำลงจนเป็นที่น่าวิตก แต่ก่อนไม่เคยสนใจ แล้วไปสถานที่ใดในระยาระยี้รู้สึกจะได้เปิดปุมหลังให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายได้ทราบในความเป็นมาของตนในสถานที่ต่าง ๆ สมาคมต่าง ๆ ในปี ๒๕๔๑ นี้ ได้เริ่มเปิดปุมหลังของตนให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบความเป็นมาว่าเป็นอย่างไรบ้าง ก่อนที่จะมาเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลายโดยบังเอิญดังที่ปรากฏอยู่เวลานี้

เบื้องต้นก็ได้ประพฤติปฏิบัติพรหมจรรย์เต็มกำลังความสามารถของตน ตั้งแต่หยุดจากการศึกษาเล่าเรียนแล้วก็เข้าบำเพ็ญสมณธรรม ตามเยี่ยงอย่างของพระพุทธเจ้าที่เรียกว่าพุทธประเพณีเรื่อยมา อยู่ตามป่าตามเขาตามถ้ำเงื่อมผาตลอดเวลา ไม่ได้มองดูที่ไหน ๆ นอกจากมองดูข้าศึกคือกิเลส ทางภาษาธรรมะท่านเรียกว่ากิเลส แปลว่าความเศร้าหมองมืดตื้อ ทำสั่วโลกให้ลุ่มจมได้นานแสนนานและมากต่อมากมานมนานแล้ว ได้พยายามกำจัดปิดเป่าสิ่งที่เป็นข้าศึกอันนี้อยู่ตลอดเวลา โดยอยู่ในป่าในเขาในสถานที่เหมาะสม เรียกว่าสนามชัย อันเป็นสถานที่รบรบกับกิเลสอันเป็นข้าศึกอยู่ภายในจิตใจนี้ตลอดมา ตั้งแต่วันออกปฏิบัติจน..

ขอสรุปความให้พอเหมาะกับเวลา ที่ได้ห้าหั้นกันอย่างไม่มองดูอะไรเลย มองดูแต่กิเลสซึ่งเป็นตัวข้าศึกที่มาเหยียบย่ำทำลายจิตใจ ด้วยสติปัญญาศรัทธาความเพียรของตนเต็มสติกำลังความสามารถเรื่อยมา จนผลสุดท้ายก็ได้รับผลเป็นที่พึงพอใจ จากเริ่มการบำเพ็ญมาตั้งแต่ออกปฏิบัติจนกระทั่งถึงวันสมหวัง ไม่มีที่ต้องติใด ๆ แล้วในเพศพรหมจรรย์นี้ ว่าพระพุทธเจ้าตรัสรู้อย่างไรไม่สงสัย พระธรรมเป็นประเภทอย่างไรไม่สงสัย พระอรหันต์ท่านสิ้นกิเลสแบบใดไม่สงสัย เพราะรวมอยู่ที่หัวใจซึ่งประจักษ์

อยู่เวลานี้แล้วโดยสมบูรณ์ เป็นที่พอใจในการดำรงตัวอยู่ด้วยความภาคภูมิใจว่าสมหวังแล้ว

ที่พระพุทธเจ้าว่า ทุกข์ นตฺถิ อชาติสฺส ทุกข์ย่อมไม่มีแก่ผู้ไม่เกิด คือผู้ที่เกิดนั้นแลคือผู้ที่หาบหามเอากองทุกข์มาน้อยฝังจิตใจมาเป็นเวลานาน แต่ผู้ที่สิ้นกิเลสอันเป็นสาเหตุให้เกิดชาติเกิดภพ เกิดความทุกข์มานั้น ท่านไม่มีความทุกข์ จึงแปลเอาความย่อ ๆ ว่า ทุกข์ย่อมไม่มีแก่ผู้ไม่เกิด แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ความเกิดนี้เป็นตัวภัยอันยิ่งใหญ่ต่อสัตว์โลกทั้งหลาย

การเกิดนี้ไม่เพียงว่าตายแล้วเกิด ๆ ตามหลักธรรมชาติที่เคยเป็นมาดั้งเดิมนี้เลย ยังเกิดด้วยอำนาจแห่งวิบากกรรมดีชั่วต่าง ๆ ของสัตว์ที่ทำไว้ จะมีเจตนาไม่มีเจตนา จะสำคัญว่าตนทำดีหรือทำชั่วประการใดก็ตาม แต่กิริยาที่แสดงออกทางจิตใจนั้นเรียกว่ากรรม มโนกรรม คือความคิดทางใจในทางดีทางชั่ว เรียกว่ากรรมทั้งนั้น วจีกรรม กายกรรม แสดงออกมาถึง ๓ ทวาร นี้เรียกว่ากรรม อยู่ในจิตใจอันนี้

ทุกข์ นตฺถิ อชาติสฺส ทุกข์ย่อมไม่มีแก่ผู้ไม่เกิด นี้ได้ปรากฏประจักษ์แล้วในหัวใจของเราว่าจะเป็นผู้ไม่เกิดอีกแล้ว ตั้งแต่บัดนี้ต่อไป

ท่านแสดงไว้ในธัมมจักกัปปวัตตนสูตรว่า อยมนฺติมา ชาติ ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา นี่คือพระพุทธเจ้าทรงแสดงแก่พระเบญจวัคคีย์ทั้งหลาย ในบทเบื้องต้นว่า ญาณญจ ปน เม ทสฺสนํ อุทฺปาติ ความรู้ความเห็นอันเลิศเลอได้เกิดขึ้นแล้วแก่เรา ตถาคต อกุปฺปา เม วิมุตฺติ ความหลุดพ้นของเราไม่มีการกำเริบอีกแล้ว อยมนฺติมา ชาติ ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา นตฺถิทานิ ปุนพฺภโว ตั้งแต่บัดนี้ต่อไปเราจะไม่เกิดอีกแล้ว นี้ประธานพระโอวาทแก่เบญจวัคคีย์ทั้งหลาย และท่านเหล่านั้นก็ได้สำเร็จความมุ่งหมายตามธรรมทั้งสี่ประเภทนี้โดยสมบูรณ์ภายในใจ อันนั้นฉันใด เราก็ครองธรรมเหล่านี้ เทิดทูนธรรมเหล่านี้เข้าบรรจุภายในหัวใจอย่างเต็มเปี่ยม หาที่สงสัยไม่ได้แล้ว

เราจึงได้หันหน้าออกมาสู่โลก ช่วยโลกเต็มกำลังความสามารถเรื่อยมา ตั้งแต่วันเริ่มมาสร้างที่อยู่คือวัดป่าบ้านตาด เพราะเกี่ยวข้องกับพระเถรประชานพะรุงพะรัง เกาะโน้นเกาะนี้ ไปที่ไหนไปไม่รอด หลบหลีกปลีกตัวไปไหนก็ไปไม่พ้น แล้วสุดท้ายก็มาสร้างวัดป่าบ้านตาดขึ้นมา ตั้งแต่วันเวลาสร้างวัดป่าบ้านตาดขึ้นมา จตุปัจจัยไทยทานก็เกิดขึ้นมาเรื่อย ๆ ก็ได้ทำประโยชน์ไปเรื่อย ๆ ให้แก่โลก

เริ่มตั้งแต่สงเคราะห์คนทุกข์คนจน ไม่เลือกว่าใกล้ว่าไกล ว่าภาคไหน ๆ มีความจำเป็นอย่างไรก็ตาม ช่วยเต็มความสามารถของเรา แล้วสร้างโรงร่ำโรงเรียน สถานสงเคราะห์ต่าง ๆ ตลอดถึงสถานที่ราชการ จากนั้นก็ก้าวเข้าสู่โรงพยาบาล มีเท่าไรทุ่ม

ลงหมด ๆ ไม่เคยเก็บอะไรไว้ทั้งนั้น ในวัดป่าบ้านตาดไม่เคยมีการซื้อขายการเก็บเงินเก็บทองใด ๆ นอกจากการบริจาคล้วน ๆ เรื่อยมา

ขอสรุปความลงมาเลยว่า จากนั้นแล้วก็ได้มาเห็นสภาพการณ์ของเมืองไทยเรา ซึ่งเป็นไปด้วยความน่าวิตกวิจารณ์เอามาก ดังที่เราทั้งหลายก็ทราบด้วยกันแล้ว จึงได้หันหน้าเข้ามาสู่ความเป็นหัวหน้า ก่อนที่จะมาเป็นหัวหน้าของพี่น้องทั้งหลาย ก็ได้คิดทบทวนเต็มกำลังความสามารถแล้วว่า ประเทศไทยของเรานี้จะออกพ้นภัยไปได้ในทางใดแง่ใดมุมใด พิจารณาเต็มความสามารถก็ไม่เห็นทางที่จะออกไปได้ เปิดตรงนั้นก็ปิดตรงนี้ เปิดตรงนี้ก็ปิดตรงนั้น เสียวรอบด้านหาทางออกไม่ได้

สุดท้ายก็กวานเข้ามาหาหลวงตาบวเอง มาเห็นช่องแคบ ๆ ช่องนี้คือช่องอะไร เห็นช่องแคบ ๆ คือช่องแห่งความปลอดภัยแห่งสมบัติทั้งหลายที่จะไหลเข้ามาสู่จุดที่หมายแห่งความปลอดภัยเรียบริ้อย จึงได้ประกาศตนออกมาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายตั้งที่เห็นอยู่นี้ เฉพาะอย่างยิ่งวันนี้ได้เห็นพี่น้องทั้งหลายมาแสดงน้ำใจต่อการบริจาค แสดงน้ำใจของตนอย่างเด่นชัดในการบริจาคนี้ หลวงตารู้สึกมีความปลื้มปิติยินดีในใจเป็นอย่างมาก แล้วขอขอบคุณอนุโมทนาพี่น้องทั้งหลายโดยทั่วถึงกันด้วย

เราเป็นชาวพุทธเป็นนักเสียสละ พระพุทธเจ้าทรงพระเมตตากรุณามหาธิคุณอันยิ่งใหญ่ต่อสัตว์โลก สงเคราะห์สัตว์โลกเรื่อยมาเต็มพระกำลังความสามารถ จนกระทั่งวันปรินิพพาน แล้วยังพาดบันไดเอาไว้ เปิดทางไว้ให้พวกเราทั้งหลายเดิน จนกระทั่งถึงห้าพันปี จึงจะสุดวิสัยของสัตว์โลกที่จะเอื้อมถึงธรรมทั้งหลาย นอกจากนั้นก็เป็นการวางของกิเลสไปตาม ๆ กันหมด จะเป็นเครื่องบูชาธรรมของพระพุทธเจ้านี้จะมีเพียงห้าพันปีเท่านั้น

หมายถึงว่าผู้ที่เชื่อบุญเชื่อบาป เชื่อนรกมี สวรรค์มี พรหมโลกมี นิพพานมี บุญบาปมี ตายแล้วเกิด เกิดไปตามวิบากกรรมต่าง ๆ นั้น นับวันร่อยหรอลงไปทุกวัน ๆ ผลสุดท้ายถึงห้าพันปีก็เรียกว่า ธรรมเหล่านี้ไม่มีแล้วในหัวใจของสัตว์โลก มีแต่กิเลสเต็มหัวใจ พอกพูนในหัวใจ เผาไหม้สัตว์โลกตลอดเวลา ธรรมที่เป็นน้ำดับไฟนั้นไม่มี ไม่มีอะไรเหลืออยู่แล้วภายในใจ นั่นละท่านเรียกว่าศาสนาหมด หมดที่หัวใจของสัตว์โลกที่จะยอมรับต่อไปไม่มีแล้ว เรียกว่าไม่ยอมรับกัน

สิ่งที่โลกยอมรับก็คือสิ่งจอมปลอม สิ่งที่เป็นภัยมาตั้งเดิมนั้นแล ท่านเรียกว่ากิเลสความมืดดำนั้นละครอบงำสัตว์ทั้งหลาย บุญมี กิเลสก็ลบล้างเสียว่าบุญไม่มี พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์นั้นสอนไว้แล้วด้วยความถูกต้องแม่นยำเหมือนกันหมด ไม่มี พระพุทธเจ้าพระองค์ใดที่จะสอนแหวกแนวต่างกันไปแม้พระองค์หนึ่งไม่มี ว่าบาปมี บุญมี นรกมี สวรรค์มี นิพพานมี ผู้ที่จะไปสู่สถานทีนั้น ๆ ออกจากกิเลสที่ครอบงำ

หัวใจ และธรรมที่ปกครองจิตใจนี้จะพาไปเกิด ถ้ากิเลสหุ้มห่อจิตใจ บังคับจิตใจแล้ว จะบังคับสัตว์โลกให้ทำแต่ความชั่วช้าลามกโดยถ่ายเดียว ตายแล้วก็ไปลงนรกที่กิเลส มันหลอกว่านรกไม่มีนั่นแล กิเลสไม่ใช่ผู้ตก แต่สัตว์โลกเป็นผู้จะตกนรก

นรกชั้นใดภูมิใดพระพุทธเจ้าทรงรู้อันเห็นจริงทุกอย่าง จึงมาตรัสเป็นภาษา บาลีว่า สุวากุขาโต ภควตา ธมฺโม ธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ชอบแล้ว ชอบ คือว่า บาปมีมีจริง ๆ มีตั้งแต่ไหนแต่ไรมา ก็ก่อกำเนิดเคยมีมาตั้งเดิมอย่างนี้ ลบไม่สูญ บุญมีก็แบบเดียวกัน นรกมี สวรรค์มี พรหมโลกมี นิพพานมี ก็แบบเดียวกัน

สัตว์ทั้งหลายที่จะไปสู่สถานที่ดังกล่าวนี้ไปด้วยอำนาจแห่งธรรม ๒ ประเภท อันหนึ่งธรรมครอบครองจิตใจ อุดหนุนจิตใจให้บุคคลได้ทำความดี มีการให้ทาน รักษาศีล ภาวนาเจริญเมตตา เป็นประจำนิสัย และดำเนินไปอยู่ตลอดจนกระทั่งถึงวันสิ้นชีพาย ชนม์ ผู้นี้ตายแล้ววิบากกรรมอันดีงามนี้พาให้ไปตั้งแต่เป็นมนุษย์สมบัติ จนกระทั่ง สวรรค์สมบัติ นิพพานสมบัติ เพราะอำนาจแห่งบุญกรรมอันดีนี้แล

แต่ธรรมชาติอันหนึ่งมันเป็นข้าศึกเรียกว่ากิเลส มันดลบันดาลหรือบังคับจิตใจ ให้สัตว์โลกทำแต่ความชั่วช้าลามกโดยถ่ายเดียว เวลาตายแล้ววิบากกรรมอันชั่วช้าลามก นี้แลจุดลากลงไปให้ตกนรก ทั้ง ๆ ที่เจ้าของแต่ก่อนประกาศทำทายนรกไม่มี เป็นคู่แข่งของพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าแสดงไว้ทุก ๆ พระองค์ว่า บาป บุญ นรก สวรรค์ มี กิเลสมันบีบบังคับ มันลบล้างไปหมดว่าบาปไม่มี

เมื่อมันบีบบังคับหัวใจของสัตว์โลกว่าบาปไม่มี สัตว์โลกก็ยอมตามมันว่าบาปไม่มี บุญไม่มี นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี แล้วก็ทำตามอำนาจแห่งกิเลสที่มันผลักดันไปนั้นแล เวลาตายไปแล้ววิบากกรรมอันชั่วช้าลามกนี้ ก็ผลักดันหรือบีบบังคับให้ไปตกนรกตามที่ พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไว้แล้วนั้นแล ส่วนกิเลสมันไม่ได้ไปตกนรก มันเป็นเครื่องตั้ง ต้นหลอกหลวงสัตว์โลกให้ลุ่มจมและฉิบหายมานานแสนนาน ไม่ค่อยมีใครทราบได้

ผู้ที่มาทราบบาป บุญ นรก สวรรค์ พระองค์แรกก็คือพระพุทธเจ้า ทรงเห็น โทษเห็นภัยของมัน และเห็นคุณแห่งธรรมทั้งหลายทั้งสองประเภท คือดีและชั่วนี้อย่าง ถึงพระทัยแล้วประกาศธรรมสอนโลกด้วยโลกวิทู ทรงรู้แจ้งเห็นจริงในโลกนอกโลกใน ตลอดทั่วถึง แล้วนำธรรมอันเป็นความจริงนั้นมาสอนโลก สอนไว้แบบนี้ แต่กิเลสมัน ปิดบังหัวใจของสัตว์โลกไว้หมด ไม่ให้มีบาปมีบุญมีนรกสวรรค์ นอกจากนั้นแล้วยังว่า ตายแล้วสูญ

ในหลักธรรมชาติจริง ๆ ทางภาคปฏิบัติตามศาสนธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธ เจ้า ทรงสอนไว้โดยความจริงแล้วนั้นคือว่า มีเกิดกับตายเท่านั้นสัตว์โลก จิตวิญญาณ ดวงนี้ไม่เคยตาย ไม่เคยมีป่าช้า ตายแล้วเกิด เกิดแล้วตาย ตายแล้วเกิด อย่างนี้มากี่กัปป

ก็กลับ แต่ละราย ๆ ของสัตว์โลกถ้าหากว่าร่างกายของเรานี้เป็นรูปเป็นร่างแล้ว แม้แต่บุคคลคนเดียวตายลงไปแล้วนับ ๆ เอามากองกันไว้เนี่ย เมืองไทยเรานี้ทั้งประเทศนี้จะไม่ มีที่วางศพของบุคคลคนเดียวนั้นเลย เพราะมีแต่ตายแล้วเกิด เกิดแล้วตาย เท่านั้นไม่มี อย่างอื่น คำว่าสูญไม่มี แต่กิเลสมันก็อุทริไปตบตาสัตว์ทั้งหลายว่าตายแล้วสูญ สิ่งทั้งหลายเหล่านี้มีแต่กิเลสหลอกลวงให้สัตว์ทั้งหลายวิ่งตามมันทั้งนั้น

คนเราเมื่อบาปไม่มี บุญไม่มีแล้ว จะสนใจทำบุญได้อย่างไร ไม่สนใจทำความดี บาปไม่มีก็ไม่กลัวบาป นรกไม่มีก็ไม่กลัวนรก มีแต่จะทำตามความอยาก ความอยากนั้น แลคือเครื่องบังคับของกิเลส มันทำสัตว์โลกให้ลุ่มจม จากนั้นแล้วก็ตายแล้วสูญ คนเรา ในเมื่อยังมีความรู้สึกตัวอยู่ว่าตายแล้วเกิด ย่อมมีความขะแยงต่อผลที่จะพึงได้รับในชาติต่อไป แต่เมื่อกิเลสปล้ำเสียหมดว่าตายแล้วสูญแล้วก็กลัว อยากรจะทำอะไรก็ ทำ ความอยากจะทำอะไรนั้นแลคือกิเลสเปิดทางให้แล้วอย่างโล่งทีเดียว ให้ทำบาปทำกรรมตามความอยากของตน ๆ เวลาตายแล้วมันไม่สูญ แล้วก็ไปตกนรกหมกไหม้อยู่ จนได้นั้นแหละไม่ไปที่ไหน

คำพูดคำสอนของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์จะเป็นแบบเดียวกัน ไม่มีอันใดที่ยิ่งหย่อนกว่ากัน ตามตำราท่านแสดงไว้อย่างนั้น เพราะฉะนั้นคำว่าพุทธศาสนา จึงเป็น ศาสนาคู่โลกคู่สงสารมาตั้งแต่เดิมตั้งแต่กัปไหนกัปใดจนกระทั่งปัจจุบันนี้ แล้วต่อไปนี้ก็ จะมีพระอรหันต์ไตรยมาตรัสรู้่อีกทีหนึ่งเป็นช่วง ๆ ช่วงที่พระพุทธเจ้ามาตรัสรู้นั้น เป็น ช่วงที่เอาน้ำมาดับไฟ ให้สัตว์โลกทั้งหลายพอบรรเทาทุกข์ ได้รับความร่มเย็นเป็นสุข จากอรรถจากธรรมบ้าง

ถ้าช่วงใดเป็นสูญญกัป ไม่มีศาสนาประจำโลกเลย ช่วงนั้นเป็นช่วงที่แผดเผา มากที่สุด สัตว์ทั้งหลายเหมือนท่อนไม้ท่อนฟืน เหมือนปูเหมือนปลาที่ลงในหม้อน้ำร้อน ไม่มีความหมายอันใดเลย แต่เมื่อศาสนาเข้ามาแล้วก็ป็นน้ำดับไฟ สัตว์ทั้งหลายได้ สร้างคุณงามความดี ผู้มีบารมีแก่กล้าสามารถที่จะบรรลุธรรมได้อย่างรวดเร็ว

ถ้าเป็นสัตว์เป็นวัวก็อยู่ปากคอกแล้ว พอพระพุทธเจ้ามาตรัสรู้แต่ละพระองค์ ๆ มาตรัสรู้เท่านั้นก็มาสั่งสอนโลก สัตว์เหล่านี้ที่รออยู่ปากคอกเพื่อความพ้นจากทุกข์ถึง บรมสุขอยู่แล้ว พอเปิดประตูได้แก่การประทานพระโอวาทเท่านั้น ก็ต่างตัวต่างหลุด ลอยออกมา โดดออกมาผิงผิงตึงตึง พ้นทุกข์ไป ๆ โดยลำดับ

แล้วผู้ที่ตัวอยู่กลางคอกเข้าไป ออกมาหมุนกันมาเรื่อย บรรลุธรรมไปเรื่อย พ้น ไปเรื่อย ด้วยอำนาจแห่งธรรมของพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ที่มาทรงสั่งสอนไว้ นอก จากประเภทที่อยู่กันคอก คืออยู่ปากคอกก็มี เราเทียบกับวัวฝูงที่อยู่ในคอก ตัวที่อยู่ ปากคอกรอที่จะออกอยู่แล้ว พอเปิดประตู ได้แก่รับพระโอวาทเป็นต้น ก็หลุดพ้นออก

มา โดดออกมาจากคอกทันที ผู้ที่อยู่หลังกันมาก็ดันกันออกมาแล้วหลุดลอยไปเรื่อย ๆ
อยู่กลางคอกก็ค่อยหมุนตัวออกมาเรื่อย ๆ

เว้นแต่ประเภทที่อยู่กันคอก ประเภทที่อยู่กันคอกนี้เป็นอย่างไร คือประเภทที่
นอนจม ไม่สนใจกับบุญกับบาปกับนรกสวรรค์ กับสิ่งใดทั้งนั้น เรียกว่า ปทปรมะ ถ้า
เป็นสมัยปัจจุบันนี้เรียกว่าโรคประเภทไอซียู ไปไม่สนใจกับหมอกับยาอะไรแหละ ต้อง
โดดเข้าห้องไอซียูทันที คอยลมหายใจเท่านั้น พอสิ้นลมหายใจแล้วก็เรียกว่าตาย
ประเภทที่อยู่กันคอกนี้ จะตบจะตีจะต่อจะดูว่ากล่าวอะไรเพื่อศีลเพื่อธรรมนี้ไม่สน
ใจ จะตั้งหน้าตั้งตาสร้างแต่นรกจกเปรตความชั่วช้าลามกทั้งหลายใส่ตนของตน เวลา
ตายแล้วก็จมไป ๆ เป็นอย่างนั้น นี่สัตว์มีสามสี่ประเภทอย่างนี้

นี่ละพระพุทธเจ้าของเรามาตรัสรู้นี้เป็นธรรมสวด ๆ ร้อง ๆ ฟีน้องทั้งหลายอย่า
เข้าใจว่า ธรรมก็ดี มรรคผลนิพพานก็ดี บุญกุศลก็ดี ว่าผ่านกาลผ่านสมัยไป ไม่มี อกาลิ
โก เรียกว่า ความดีความชั่วไม่มีกาลไม่มีสมัย ทำชั่วเมื่อไรเป็นชั่วเมื่อนั้น ทำดีเมื่อไร
เป็นดี ทำบุญได้บุญ ทำบาปได้บาปตลอดไป ดังที่สวากขาตธรรมที่ท่านตรัสไว้ชอบแล้ว
คือชอบอย่างนี้เอง ทำอย่างไรก็ต้องเป็นไปตามนั้นไม่เป็นอื่น นี่ละทำดีได้ดี

นี่เรียกว่าพระพุทธเจ้าของเราแม้พระองค์จะปรินิพพานไปแล้วก็ตาม ธรรมที่
ตรัสไว้ชอบแล้วตามสิ่งที่มีอยู่เป็นอยู่ทั้งหลาย ก็มีอยู่เป็นอยู่ตามหลักธรรมชาติของตน
ไม่เคยเปลี่ยนแปลงหรือตามพระพุทธเจ้าไปเลย

ในข้อนี้เราก็จะเห็นได้ดังที่พระอานนท์ไปทูลขออาราธนาพระพุทธเจ้า ขอให้ทรง
พระชนม์อยู่เป็นเวลานาน ๆ พระองค์ทรงดูทรงลำทับพระอานนท์ว่า อานนท์ จะมาหวัง
อะไรกับเราอีก ธรรมคำสั่งสอนที่เราเทศน์ทุกบทุกบาท ตั้งแต่วันเริ่มสั่งสอนโลกมาจน
กระทั่งถึงบัดนี้เป็นจำนวนมากขนาดไหน ล้วนแล้วตั้งแต่เป็นธรรมะที่สั่งสอนโลกเพื่อ
มรรคผลนิพพาน เพื่อความหลุดพ้นโดยถ่ายเดียวเท่านั้น แล้วอานนท์จะมาหวังอะไรกับ
เราอีก ธรรมนั้นแลคือศาสนาแทนเราตถาคตเมื่อเราผ่านไปแล้ว ขอให้เธอเป็นผู้ตั้งอก
ตั้งใจ

แล้วก็ทรงปลอบพระอานนท์ว่า อานนท์ เมื่อมีผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบอยู่แล้วไม่
ต้องสงสัย พระอรหันต์ไม่สูญจากโลก ธรรมของเรานี้สอนไว้เพื่อมรรคผลนิพพาน
เพราะมรรคผลนิพพานมีอยู่แล้ว เป็นแต่ผู้ที่อาจจะเอื้อมมีมากมีน้อยต่างกันเท่านั้น
ใครมีความสามารถมากน้อยเพียงไรก็ตัดดวงเอามรรคผลนิพพานได้เต็มหัวใจของทุก
ๆ คนไม่เลือกชาติชั้นวรรณะใดทั้งนั้น เมื่อทำดีต้องได้ดี ทำชั่วต้องได้ชั่ว นี่คือเรื่องของ
พระพุทธศาสนาของเราท่านสอนโลก

พวกเราทั้งหลายเป็นชาวพุทธ ก็ขอให้ตั้งอกตั้งใจประพฤติปฏิบัติตาม ศาสนธรรมก็ดี บาปก็ดี บุญก็ดี นรกสวรรค์ก็ดี เป็นธรรมชาติที่สด ๆ ร้อน ๆ อยู่ตลอดเป็นอกาลโก ไม่มีกาลไม่มีสถานที่ ไม่มีเวล่ำเวลาที่จจะร่วงโรยไปอย่างนั้นร่วงโรยไปอย่างนี้ อันนั้นเป็นเรื่องของกิเลสหลอกสัตว์โลกต่างหากให้ลุ่มจมไปตามมัน มันบอกว่าศาสนาว่างไปเท่านั้นปีเท่านั้นปี มรรคผลจะไม่มี ทำบุญไม่ได้บุญ ทำบาปไม่ได้บาป นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี ไม่มีมีความหมายอะไรทั้งนั้น นี่เป็นกิเลสหลอกสัตว์โลก คือของปลอมมาเหยียบย่ำทำลายของจริงให้เสียไป

แต่กิเลสเองมันไม่เคยบอกว่า เมื่อล่วงกาลสถานที่เวล่ำเวลาไปเท่านั้นปีเท่านั้นปี กิเลสจะหลุดลอยออกจากหัวใจของสัตว์โลก ความโลภก็จะหลุดลอยออกไป ความโกรธก็จะหลุดลอยออกไป ราคะตัณหาตัวเป็นพินเป็นไฟเคยเผาโลกมานาน และต่างคนต่างส่งเสริมกันทวีรุนแรงขึ้นทุกวันนี้ ก็จะมีหมดไปสิ้นไปตามกาลตามสถานที่ นี่กิเลสไม่ได้บอกไว้เลย เพราะต่างคนต่างสั่งสมสิ่งเหล่านี้เต็มหัวใจอยู่ด้วยกัน แม้ที่สุดเราชาวพุทธก็ยังลุ่มเนื้อลุ่มตัวลุ่มศาสนาไปได้ ลุ่มบุญลุ่มบาป มีแต่กิเลสตัณหาความอยากความทะเยอทะยานนี้หลุดลากไปโดยถ่ายเดียว

ไม่เคยมีใครได้คิดไว้ว่า กาลสถานที่เวล่ำเวลาที่ล่วงไปแล้ว ๆ นั้น ไม่ได้ล่วงไปแต่เวล่ำเวลา ชีวิตจิตใจของเรา วัยของเรา ก็จะล่วงไป ๆ เวลานี้เรายังมีชีวิตอยู่ เราจะควรประกอบคุณงามความดีประการใดบ้าง พอที่จะให้เป็นเครื่องสนับสนุนจิตใจของเรา เราต้องย้อนเข้ามาถึงความเป็นความตาย ความผ่านกาลผ่านสมัย อายุสังขารของเราผ่านไป ๆ แล้วระลึกถึงความดีเป็นเครื่องยึดเป็นเครื่องเกาะแก่จิตใจของเรา ก็จะสมนามว่าเราเป็นชาวพุทธ

อย่างน้อยวันหนึ่ง ๆ อย่าลุ่ม อรหิ สมฺมาสมฺพุทฺโธ แล้วก็นั่งภาวนาสงบอารมณ์ดูใจของเรที่มันก่อเหตุอยู่ทุกวันนี้ มันก่อเหตุอย่างไร ความโลภก่อเหตุขึ้นจากใจ ๆ นี้ พระพุทธเจ้าก็ทรงสอนไว้แล้ว ว่าความโลภมี ความโกรธมี ราคะตัณหา มีอยู่ที่หัวใจของสัตว์โลก แต่กิเลสมันไม่ได้ว่า เพราะมันเป็นกิเลสตัณหาเหล่านี้มันไม่ได้บอก มันก็มีแต่ลากพวกเราทั้งหลายให้เดินตามมัน วิ่งตามมัน หัวกุดหัวขาด มีขาสองขาวิ่งตาม มีลิบขาวิ่งตามกิเลสทั้งนั้น อยากให้มีสี่ลิบขาจะวิ่งตามกิเลสทั้งหมด เพราะหาความสะอาดใจไม่ได้ว่ากิเลสนี้เป็นภัย

ความอยากก็ถือว่าเป็นเราเสีย ความโลภก็ถือว่าเป็นเรา ความโกรธก็ถือว่าเป็นเราเสีย ความหลงถือว่าเป็นเราเสีย ราคะตัณหาความทะเยอทะยาน ความดันความติด ความไม่รู้จักเป็นจักตายก็ถือว่าเป็นเราเสีย เมื่อกิเลสมันแทรกเข้ามาในตัวของเราทั้งหมด ยกเราให้เป็นกิเลส ยกกิเลสเป็นเราแล้ว เราก็เลยกลายเป็นเราทั้งคนไปเลย อะไรแสดงขึ้นมาเป็น

แต่เรื่องของกิเลสออกหน้าออกตาทั้งนั้น ถ้าเป็นวัวก็อยู่ปากคอก กิเลสออกทำงานก่อน ไปไหนกิเลสต้องจูงจุมกไปเรื่อย ๆ

พวกเราจึงเป็นเหมือนวัวเหมือนควายตัวหนึ่ง ถ้าเทียบกับธรรมที่ท่านรู้แจ้งเห็นจริง ดังพระพุทธเจ้าทรงรู้ มองเห็นพวกเรานี้ไม่ผิดอะไรกับสัตว์นรก ดันอันนั้นดันอันนี้ ความโลภพาดัน ความโกรธพาดัน ราคะตัณหาพาดัน ดันด้วยอำนาจของกิเลสนั้นแหละ แล้วพอใจดินด้วย พอใจโลกด้วย ได้เท่าไรไม่พอ ได้เอาจนตายก็ไม่พอ เวลาตายไปแล้วกระดูกไม่ติดตัวเลยก็ไม่คิด

นี่ละเรื่องอำนาจของกิเลสมันจุดลากคนมันจุดอย่างนี้ ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบเอาไว้ว่า กลมยาของกิเลสนี้แหลมคมมากที่สุด ไม่มีใครรู้แหละในโลกอันนี้ นอกจากพระพุทธเจ้าและพระอรหันต์ท่านเท่านั้น รู้ได้ชัดเจนมาก ฆ่าได้ ม้วนเส้นไปหมดด้วย ท่านจึงนำโทษของมันมาแสดงให้โลกชาวพุทธเราได้ยินได้ฟัง ถึงอย่างนั้นก็ยังไม่ยอมฟัง ต้องวิ่งไปตามกิเลสจนได้

สิ่งเหล่านี้เป็นภัยต่อสัตว์โลกมานานแสนนาน จึงต้องมีธรรมะเป็นน้ำดับไฟเข้าแทรกแซงกัน เมื่อมีธรรมเป็นเครื่องแทรกแซงแล้วเราก็ระลึกถึงความเป็นความตาย ระลึกถึงบาปถึงบุญคุณโทษได้ แล้วก็สร้างคุณงามความดี โลกก็ไม่โลภจนเกินเหตุเกินผล จนลืมเนื้อลืมตัว โลกจนคนอื่นได้รับความกระทบกระเทือนและความฉิบหายวายเป็นไปจากความโลภของเรานี้ก็ไม่ได้คิด

ราคะตัณหาก็เหมือนกัน ตัวนี้ยังเป็นตัวรุนแรงมาก เวลานี้กำลังตีตลาดตลาดไล่ไม่เลือกหน้านะ ขอภัยต้องเรียนตามความจริง วันนี้นำเทศน์ความจริงให้พี่น้องทั้งหลาย ฟังด้วยธรรมะของพระพุทธเจ้าเป็นของจริง ไม่ใช่เป็นของหลอกลวง จึงต้องนำความจริงมาพูด ความจริงมาพูดตามหลักธรรมนี้ ถ้าภาษาก็เรียกว่าภาษาธรรม เป็นภาษาที่สะอาด เป็นภาษาที่ตรงไปตรงมา ไม่อ้อมค้อม ไม่หลอกลวงต้มตุ๋นใคร เป็นภาษาที่เชื่อถือได้ ตายใจได้ ใครทำตามที่ภาษาพระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไว้นี้ คนเหล่านั้นจะดีไปด้วยกันทุกคน แม้ไม่สูงสุดก็จัดเป็นคนดีโดยลำดับลำดับ ไม่สกปรกเหมือนกิเลส

กิเลสนี้มันประดับร้านเก่งนะ อะไรประดับให้สวยให้งาม คำพูดก็ให้ไพเราะ เพราะพริ้งสดสวยงดงามทุกอย่าง แต่ตัวของมันอยู่ภายใน ตัวพิษตัวภัย ตัวจงอางตัวสามเหลี่ยมตัวงูเห่า ตัวเป็นพิษภัยอันใหญ่หลวงมันอยู่ภายใน มันเอาเครื่องประดับร้านมาหลอกลวงโลก เห็นอะไรก็ดี ได้ยินอะไรก็เพราะ มีแต่ความดีความเพราะ มีแต่ความอยากได้ มีแต่ความทะเยอทะยานตลอดเวลา หากความตั้งตัวไม่ได้ นี่เรื่องของกิเลสมันหลอกลวงโลก

เรื่องของธรรมนี้พูดไปอย่างตรงไปตรงมา เรียกว่ากิเลสสกปรกมาก มันลือก ลวงสัตว์โลกให้สกปรก ภายในคือหัวใจนั้นเต็มไปด้วยความโลภ ความโกรธ ความหลง ราคะตัณหา เต็มไปด้วยพินด้วยไฟ แต่เวลามาประดับร้านข้างนอกแล้ว ทำตัวเป็นคนสดสวยงดงาม ไฟเพราะเพราะพริ้งในการพูดการจา กิริยามารยาทนี่อ่อนน้อมไปหมด นี่คือกิเลสประดับร้านเป็นอย่างนั้น

ถ้าธรรมะประดับร้านไม่เป็น พูดอย่างตรงไปตรงมาเชื่อถือได้ ไม่ว่าเด็กไม่ว่าผู้ใหญ่ ไม่ว่าใคร ๆ ทั้งนั้นพูดกันเชื่อถือได้ ตายใจกันได้ นี่เรียกภาษาตรงภาษาสะอาด เชื่อถือได้ ตายใจกันได้ นับถือกันได้ ผากเป็นผากตายกันได้ แต่เรื่องของกิเลสแล้วผากมันไม่ได้นะ ต้องจมไปด้วยกันทั้งนั้นแหละ

นี่ละวันนี้ได้นำธรรมะ ให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบถึงเรื่องศาสนาของเราชาวพุทธ พระพุทธเจ้าเป็นศาสดาองค์เอก มาสอนโลกด้วยความทรงมรรคผลนิพพานแล้วจึงมาสอน มรรคผลนิพพาน บาปบุญทั้งหลาย พระพุทธเจ้าทรงไว้เรียบร้อยแล้ว เอาของจริงนี้มาสั่งสอนโลกให้ได้รู้บุญรู้บาป รู้นรกรู้สวรรค์ เป็นของสด ๆ ร้อน ๆ อยู่ พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์มาสอนแบบเดียวกันนี้หมด ไม่เคยสอนแปลกต่างกันไปเลย เราเป็นชาวพุทธขอให้พี่น้องน้อมคุณพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์มาปฏิบัติต่อตัวเอง

ศาสนาอย่าให้มีแต่ตำรับตำรา เวลานี้ศาสนาจะมีแต่ตำรับตำราอยู่ตามตู้ตามหีบ ตามคัมภีร์โบราณ ตามความจดความจำเท่านั้น ไม่ได้อยู่ในภาคปฏิบัติของบุคคลที่จะทำตัวให้เป็นคนดีเลย เพราะฉะนั้นโลกถึงเดือดร้อนมาก ก็เพราะกิเลสพาให้เดือดร้อน เพราะกิเลสเข้าไปตีตลาดไม่เลือกหน้านะ ตีไปได้หมด ไม่ว่าในวัดในวาในพระในเณร กิเลสไม่กลัว หัวโล้น ๆ ก็ไม่กลัว จะครองผ้าชนิดไหนมากิเลสไม่กลัว กลัวแต่ธรรมเท่านั้น ใครมีศีลใครมีธรรมกิเลสกลัว ขรवासก็กลัว

ผ้าเมียก็อยู่กันมีความร่มเย็นเป็นสุข ผากเป็นผากตายกันได้ เพราะศีลเพราะธรรมเป็นเครื่องคุ้มครองรักษา ถ้าให้กิเลสเข้าไปรักษาแล้วผ้าเมียแตกกัน แตกกันยังไง ผ้าก็ไปหาเมียใหม่ เมียก็ไปหาผ้าใหม่ ได้คนนี่แล้วไม่พอใจ ได้คนนั้นไม่พอใจ สุดท้ายได้แต่คนไม่พอใจเข้ามา เอาไฟมาเผาทั้งแหละหมดเลย ในครอบครัวเหี้ยมเรื่อนมีแต่พินแต่ไฟของผ้าของเมียเอามาเผาทั้ง เพราะไม่มีศีลมีธรรมเป็นเครื่องคุ้มครองรักษา มีแต่กิเลสเข้าไปทำลายก็แหละไปหมด เพราะฉะนั้นถ้าต่างคนต่างส่งเสริมสิ่งเหล่านี้แล้วโลกนี่จะเป็นพินเป็นไฟ

ท่านว่า ราคาคุคินา โทสคคินา โมหคคินา ราคะก็เป็นไฟกองใหญ่กองหนึ่ง มันเผาอยู่ที่หัวใจของผู้นั้นแล้ว ก็ระบาศาดกระจ่ายไปหาผู้ใกล้เคียงให้ได้รับความกระทบกระเทือนเสียหายไปตามกัน โทสคคินา ความโกรธก็เหมือนกัน ถ้าได้โกรธแล้วอะไรดี

หมด ให้ดีไปตามความโกรธ เผากันແหลกແหลวไปหมดก็ดี ถ้าเรื่องกิเลสไปไหนดีทั้งนั้น
ธรรมไปไหนกิเลสปิด ๆ ไม่ว่าจะดี ๆ เพราะฉะนั้นศาสนาเวลานี้จึงจะยังมีเหลือแต่เพียง
ตำรา ผู้ที่ตั้งใจปฏิบัติศาสนาให้เป็นมรรคเป็นผล เป็นศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญา เป็น
วิมุตติหลุดพ้น เป็นสรวรรคนิพพาน จะไม่มี

คัมภีร์ไบเบิลเหล่านี้จะมีแต่คัมภีร์เท่านั้นແหละ ถูกล็อกไว้ในตู้ในหีบหมด ส่วน
ที่ออกเฟ้นพ่านคือกิเลส ออกเต็มตลาดตลาดเล ไปที่ไหนมีแต่กิเลสออกเฟ้นพ่านเต็ม
บ้านเต็มเมือง จึงมีแต่พินแต่ไฟ มาถามกัน เป็นยังงัยสบายดีเทรอ สบายตายอะไร เรื่อง
นั้นเป็นอย่างนั้น ๆ เอาแต่เรื่องพินเรื่องไฟมาเผากัน เพราะต่างคนต่างมีพินมีไฟเผา
ไหม้อยู่ภายในจิตใจ เวลามาระบายสูกันพังกี้มีแต่พินแต่ไฟมาระบาย เลยไม่มีใครได้
เป็นคนดีในโลกนี้ นีก็เพราะการวิ่งตามกิเลส วิ่งตามความโลภไม่รู้จักประมาณ วิ่งตาม
ราคะตัณหาไม่รู้จักประมาณ วิ่งตามความโกรธ

ความโกรธมันขึ้นมาจากราคะตัณหาเป็นสำคัญ ราคะตัณหาเป็นรากเหง้าเค้ามูล
อันสำคัญที่จะสร้างความโมโหโทโสขึ้นมา ให้โลกได้รับความพินาศฉิบหาย ก็เพราะ
ราคะตัณหา เพราะฉะนั้นจงพากันระงับดับมัน ไม่ดับไม่ได้นะโรคอันนี้ เราจะปล่อยให้
เป็นไปตามกิเลสตัณหา ก็เหมือนกับใส่เชื้อเข้าสู่ไฟนั้นแล ใส่เชื้อเข้ามากน้อยเพียงไรไฟ
ก็ยิ่งลุกลาม ส่งเปลวขึ้นจรดเมฆ นี้เราป้อนกิเลส ป้อนด้วยความรัก ป้อนด้วยความ
อยากได้ ป้อนด้วยความต้องการทุกสิ่งทุกอย่างไม่พอ แล้วป้อนเข้าไปก็เหมือนเราใส่
เชื้อเข้าไฟ ไหม้ແหลกหมด อยู่ด้วยกันไม่ได้ถ้าไม่มีศีลมีธรรมเข้าเป็นเครื่องระงับดับ
แล้ว อยู่ด้วยกันไม่ได้

เราเป็นชาวพุทธ ขอให้ศีลมีธรรมเป็นภาคปฏิบัติ อย่าให้ศาสนายังเหลือแต่
ตำรา มีแต่กิเลสเป็นเนื้อเป็นหนังออกหน้าออกตาตลอด เดียวนี้เมืองไทยเราซึ่งเป็น
เมืองพุทธ มันจะกลายเป็นเมืองผีไปแล้วนะ ต่อไปจะเป็นเมืองผีถ้าปล่อยให้กิเลส
เหยียบย่ำทำลายมาก ๆ ไม่มีใครรู้สึกเนื้อสีกตัวแล้วจะเป็นเมืองผีได้ ผีโลก ผีโกรธ ผี
หลง มันอยู่ที่หัวใจของเราที่ฝึกกิเลสเผาอยู่ภายในใจนั้นแล ให้พากันระงับดับด้วยศีล
ด้วยธรรม

วันนี้ได้มาแสดงให้เห็นพี่น้องทั้งหลายฟังโดยทางอรรถธรรมบ้าง โดยทางด้านวัตถุที่
จะช่วยชาติบ้านเมืองของเราบ้าง เพื่อให้เป็นประโยชน์ทั้งสองทาง ประโยชน์ทางด้าน
วัตถุที่จะเซ็ดชูเมืองไทยของเราให้เจริญรุ่งเรือง ให้แน่นหนามั่นคงขึ้นไปนี้ ก็ได้มาช่วย
เต็มกำลังความสามารถ ถึงขนาดที่หน้าตัวออกมาเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลาย โดยนำปุม
หลังออกมาแสดงว่าสมควรเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลายได้ประการใดหรือไม่ ให้ไปอ่าน
เอง นี้ประการหนึ่ง

ประการที่สองก็สอนศีลธรรม เพราะศีลธรรมนี้เคยให้ความร่มเย็นแก่โลกมานานแสนนานแล้ว เวลานี้กำลังถูกเหยียบย่ำทำลายจากกิเลสตัณหา มันเข้าตีตลาดลาดเลา ครอบครัวย่ำเรื้อน สังคมต่าง ๆ มีแต่กิเลสเข้าไปตี สกปรกรกรุงรังไปหมดหาความสะอาดไม่ได้ ถ้ากิเลสความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหาเข้าไปจุดไฟแล้ว แผลกจุดนั้นทั้งนั้น ๆ แล้วไม่มีใครเห็นโทษของมัน วันนี้จึงมาแสดงเรื่องโทษของมันให้พี่น้องทั้งหลายซึ่งเป็นชาวพุทธด้วยกัน โดยถือว่าเป็นกันเอง เป็นชาวพุทธด้วยกันได้ฟัง แล้วได้นำไปประพฤติปฏิบัติ

ตัวกับเมียจะอยู่ด้วยกันเป็นผาสุก ฟุ้งเป็นฟุ้งตายกันได้ เชื่อถือกันได้ มีความจงรักภักดี มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความฟุ้งเป็นฟุ้งตายกันได้ โดยมี กาเมสุ มิจฉาจาร ข้อที่สามมาระงับดับไว้ ให้เป็นไฟอยู่ภายในเตา ไม่ให้ออกนอกเตา ไฟภายในเตาคือว่า ยินดีในสามีภรรยาของตนเท่านั้น นี้เรียกว่าไฟในเตา ถ้านอกจากนั้นไปก็เป็นผีละ ผู้หญิงก็หญิงกาฝาก ชายกาฝาก เข้ามากัดดับกัดปอดตีครอบครัวเหย้าเรือน เอาฟืนเอาไฟเผาไหม้ครอบครัวเหย้าเรือนให้แตกกระเจิงไปหมด

ลูกเล็กเด็กแดงเมื่อเห็นพ่อกับแม่ทะเลาะกันด้วยเรื่องเหล่านี้แล้ว ไปเรียนหนังสือก็ไม่รู้ภาษาไปยืนเหม่อลุ่มมองนั่งเฉื่อยเหมือนคนไม่มีสติ นี่เอาเรื่องของพ่อแม่ไปคิดในโรงเรียน สุดท้ายเด็กก็เลยเสียไปด้วย เพราะพ่อแม่กามกิเลสครอบหัว เอาไม่รู้เนื้อรู้ตัว ทำความเสียหายแก่ครอบครัว ลูกเล็กเด็กแดงไม่โอ้อ้อไหนอะไร ก็กลายเป็นได้รับความกระทบกระเทือนเสียไปจากพ่อแม่ เพราะอำนาจของกิเลสตัวมหันตโทษนี้แลมันทำลาย เพราะฉะนั้นจึงสร้างศีลสร้างธรรมขึ้นภายในตัว มี กาเมสุ มิจฉาจาร ข้อที่สามบังคับให้ดี อย่าให้มันติดดินได้

ตัวเราก็มี เมียเราก็มีแล้ว ไปเดินไปตีตหาอะไร ตัวคนหนึ่งมีอะไร เมียคนหนึ่งมีอะไร ตัวคนหนึ่งภาษาภาคอีสานเขาเรียกว่ามี...เดี๋ยวมี...เดี๋ยว เอ้าฟังให้ดี แล้วจะเอาผู้หญิงอื่นเอาชายอื่นมามันมีก็...ก็...ถ้ามันไม่มีสาม.... ผู้ชายคนนี้มีสาม.... ตัวเรามี...เดี๋ยว เอ้า ยกให้มัน เพราะเขามีหลาย...กว่า แล้วผู้หญิงคนนี้มาหาเรามันมีก็...ผู้หญิงคนนี้ ถ้ามันมี...เดี๋ยวอย่ายุ่งกับมัน ถ้ามันมีห้า... เอ้อ มันชนะเมียเรา ยอมให้มันเสีย นี่มันก็มี...เดี๋ยว...เดี๋ยวเหมือนกันเท่านั้น ถ้าไม่เป็นบ้ากามเสียจนเกินเนื้อเกินตัวแล้ว ก็จะไม่ทำสิ่งเหล่านี้ให้ทำลายครอบครัวเหย้าเรือนของเรา

นี่ละศีลธรรมท่านแสดงอย่างนี้ ความเป็นของเราเป็นใหม่เป็นอย่างนี้ ความเป็นของเราทำไมไม่เห็นว่าเป็นสกปรกโสภณ ไม่เห็นว่าเป็นไม่ดีไม่งามอย่างนั้น ๆ แต่แสดงศีลธรรมเพื่อชะเพื่อล้าง ทำไมหว่านเป็นคำพูดที่สกปรกโสภณ นี่คือกิเลสเข้าโจมตีธรรม ไม่ให้

ธรรมออกได้ ให้มีแต่กิเลสเฟ้นฟ่านเต็มบ้านเต็มเมืองไปหมด โลกก็เลยอยู่ไม่ได้นั่นแหละ

ความสกปรกไม่มีอะไรเกินกิเลส ความประพุดติไม่มีอะไรเกินคนที่เป็นคลังกิเลส ความโลภก็มาก ความโกรธก็มาก ราคะตัณหาก็กมาก นี่ตัวสกปรกมากอยู่ที่ตรงนี้ ไม่อยู่ที่ธรรมของพระพุทธเจ้าที่ทรงสั่งสอนให้ละสิ่งเหล่านี้ ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้นำไปพิจารณา

วันนี้เราได้เห็นพี่น้องทั้งหลายมารวมกันเป็นจำนวนมากนี้ รู้สึกว่าแสดงทางจิตใจ นี่เรียกว่าน้ำใจของพี่น้องที่รักชาติทั้งหลายของเราได้มาแสดงน้ำใจต่อกัน โดยมีวัตถุประสงค์ของชาวมาเสริมชาติของเรา เพื่อความเป็นปึกแผ่นมั่นคงขึ้นมา โดยมีหลวงตาบัวเป็นผู้นำ ปกติหลวงตาบัวนี้อยู่ในสภาพร่างกายอันนี้ก็ทนจะไม่ไหวอยู่แล้ววันหนึ่ง ๆ แต่อุตสาหะพยายามด้วยความเมตตาสงสารชาติบ้านเมืองนั่นเอง จึงได้นำตัวออกมาเป็นผู้นำ โดยเปิดปุมหลังให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบว่าเป็นพระประเภทใด

แต่ก่อนเราอยู่ในป่าในเขาลำเนาไพรดังที่กล่าวแล้ว ไม่เคยสนใจกับอะไร ผ่าแต่กิเลสอย่างเดียว ความโลภ ความโกรธ ความหลง นี่ตัวพินตัวไฟตัวยักษ์ใหญ่ทีเดียว ผ่าตัวนี้ละเป็นผ่ายากที่สุด ผ่าที่ยากที่สุดในบรรดากิเลสทั้งหลายบนหัวใจสัตว์โลกทั้งหลาย นี่คือผ่ากามราคะ กามราคะนี้ผ่ายากที่สุด หนักมากที่สุด ฉลาดแหลมคมเหนียวแน่นที่สุด ไม่มีอะไรเกินกามราคะ เพราะฉะนั้นโลกทั้งหลายจึงได้ยอมจำนนเป็นบ้อยของกามราคะ ให้เผาบ้านเผาเมืองตลอดมา โดยไม่มีศีลธรรมอะไรเข้าไปอาจเอื้อมได้

เราจึงให้คว่าศีลธรรมเข้ามาเป็นเครื่องป้องกันตัวของเรา ผัวกับเมียจะอยู่กันเป็นสุข ไปที่ไหนไปนอกบ้านในบ้าน ไม่มีความระแวงแคลงใจซึ่งกันและกัน ได้สิ่งของเงินทองมามากน้อย มาเป็นความอบอุ่นแก่ครอบครัวของเรา สมบัติเงินทองมีเท่าไรไม่รั่วไหลแตกซิม จะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันหมด นี่คือศีลธรรมเข้าคุ้มครองเป็นอย่างดี ถ้าให้กิเลสเข้าคุ้มครองแล้วได้มาเท่าไรเอาไปให้อีหนูหมด เมียได้มาเท่าไรก็เอาไปให้อีหนูหมด นี่มันแตกซิมหรือมันรั่วไหลหรือมันเป็นอะไรก็ไม่ทราบแหละ นี่แหละเขาเรียกว่าผ่ากาฝากเมียกาฝากมันทำลายอย่างนี้ นี่ละไม่มีศีลธรรมเป็นอย่างนี้

ถ้ามีศีลธรรมแล้วไม่ยุ่ง สนุตุฎฐี หรือ อปฺปิจุจตา ความมักน้อย ความมักน้อยคือยังงี้ มีก็หญิงก็ตาม มีก็ชายก็ตาม เราจะไม่สนใจกับหญิงใดชายใดนอกจากเมียของเราผัวของเราเพียงคนเดียวเท่านั้น เรียกว่าเป็นผู้มักน้อย ความมักน้อยอย่างนี้แลทำ ความร่่มเย็นเป็นสุขให้แก่ครอบครัวเห้ยาเรือน และไว้ใจกันได้ด้วย ทัวโลกสงสารต่างคนต่างมีศีลข้อนี้เป็นเครื่องปกครองแล้ว สนิทกันไปได้หมดเลย

นี่ละศีลธรรมวันนี้ที่ได้มาแสดงให้เห็นพี่น้องทั้งหลายฟังวันนี้ ก็ดูจะไม่ค่อยทั่วถึงนัก หลวงตาก็หลงหน้าหลงหลัง สัมหน้าสัมหลัง ธาตุชั้นธอายุนี้ก็ ๘๕ ปีนี้แล้ว บวชมาได้ ๖๕ ปี ปฏิบัติธรรมมาตั้งแต่พรรษา ๗ จนกระทั่งปานนี้ บัดนี้พรรษาก็ได้ ๖๕ แล้ว แล้วก็เห็นว่าตายง่าย ๆ ควรจะทำประโยชน์ให้เต็มกำลังความสามารถต่อชาติบ้านเมือง จึงได้อุตสาหะพยายามมาทำอย่างนี้แหละ

แล้ววันนี้เทศน์จะมีความหนักเบาเล็กน้อยเพียงไร ก็ขอร้องจากบรรดาพี่น้องทั้งหลาย เพราะเทศน์นี้เทศน์เพื่อความดี เทศน์เพื่อความชำระสะสางสิ่งสกปรกโสภณ ซึ่งมีอยู่ในหัวใจของเราทุกคน แล้วอยากจะพูดว่ามีอยู่ในความประพฤติของเราแทบทุกคนอีกเหมือนกันความสกปรกเหล่านี้ จึงทำความเดือดร้อนแก่เราได้ทั่วหน้ากัน

ไม่ว่าเรียนสูงเรียนต่ำ ยศถาบรรดาศักดิ์สูงขนาดไหนก็ตาม ก็เลสนี้จะสูงกว่านั้นตลอด ๆ เป็นนายเหนือหัวตลอด เอาความรู้วิชาศถาบรรดาศักดิ์ มาเป็นเครื่องมือของมันใช้ได้อย่างคล่องตัวนั้นแล ถ้ามีธรรมเข้าแทรกแล้วกิเลสไม่ค่อยอาจเอื้อมเท่าไรนัก มีธรรมมากเท่าไรยิ่งเป็นความสงบร่มเย็น เรียนมามากน้อยเป็นคุณเป็นประโยชน์แก่โลกทั้งนั้น แก่ธรรมทั้งนั้น

วันนี้ได้แสดงธรรมให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ก็เห็นว่าสมควรแก่เวลา ขอความสวัสดิ์แก่พี่น้องทั้งหลาย ที่พร้อมหน้ากันมาบริจาคตานวันนี้โดยทั่วกัน แล้วประการต่อไป การบริจาคตานเพื่อชาติของตน ให้ถือเป็นที่เต็มเม็ดเต็มหน่วย ถือเป็นความสำคัญกับทุกท่าน ๆ ให้มีน้ำหนักร่วมกัน เราเป็นคนไทยร้อยเปอร์เซ็นต์เหมือนกัน ใครอยู่ในป่าในเขาในบ้านในเมืองก็ตาม เราคือคนไทยด้วยกัน แล้วให้ต่างคนต่างพยายามช่วยเหลือกัน

ครั้งนี้ไม่พอ เอาครั้งต่อไปอีก ๆ เหมือนกับเรารับประทาน รับประทานซ้อนนี้ไม่พอ ซ้อนสองต่อเข้าไป ซ้อนสามต่อเข้าไป ต่อไปจนกระทั่งอิ่มแล้วพอ นี้เราช่วยชาติของเราให้เต็มกำลังความสามารถ จนชาติของเราเห็นว่าเป็นที่พอใจแล้วเรียกว่าพอ เราอยู่ได้สบาย เพราะฉะนั้นจึงขอความสวัสดิ์จึงมีแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลาย ที่พร้อมเพรียงกันมาบริจาคตานในคราวนี้ แสดงน้ำใจต่อความเป็นคนรักชาติไทยของเรา จงมีความสุขความเจริญโดยทั่วกันเทอญ

เอาละพอ

ตอบปัญหา

๑. วิธีปราบกิเลสให้ม้วนเสื่อลงไป หลวงตาปรารภธรรมนั้น จะทำอย่างไรจึงจะสามารถปราบได้สำเร็จ

หลวงตา เออดีถามอันนี้ดีแล้วนะ วิธีปราบกิเลสให้ม้วนเสื่อลงไปในั้น พวกเราไม่เคยปราบกิเลส มีแต่กิเลสปราบเรา จึงไม่รู้วิธี ท่านผู้ที่รู้วิธีปราบกิเลส ท่านปราบกิเลสด้วยศรัทธา วิริยะ สติ สมาธิ ปัญญา เอาย่อ ๆ นะ รวมลงแล้วเรียกว่าปราบกิเลสด้วย สติ ปัญญา ศรัทธา ความเพียร ของท่าน นี่เพียงย่อ ๆ นี้ก่อนนะ คือปราบด้วยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้วยจิตตภาวนา ท่านภาวนาอยู่ในป่าในเขาหุบเขา ดังที่โลกสกรปรกหาเรื่องใส่ ว่าพระกรรมฐานนี้นั่งหลับหลับตาภาวนาแต่ในป่า ไม่เห็นได้เรื่องได้ราวอะไร ไม่เห็นมาช่วยสังคม ไอ้ผู้ที่ลืมนานั้น ไม่ทราบทำประโยชน์ให้สังคมมากนักน้อยเพียงไรเราก็คงไม่ค่อยรู้

นั่นละท่านภาวนามากกิเลส นั่งหลับตาแต่ใจท่านไม่หลับ ท่านพิจารณา กิเลสอยู่ที่ใจ พิจารณากิเลสที่ใจ จนสติปัญญาคล่องตัวขึ้นมาแล้ว กลายเป็นมหาสติมหาปัญญา สติปัญญาอัตโนมัติ นี่คือธรรมที่เกิดขึ้นเองภายในจิตใจของท่านผู้จะฆ่ากิเลสให้ม้วนเสื่อ จากนั้นก็ก้าวเข้าสู่มหาสติมหาปัญญา นี้แลเป็นสติปัญญาที่รวดเร็วที่สุด กิเลสจะเกรียงไกรสามารถขนาดไหน ฉลาดแหลมคมขนาดไหน มหาสติปัญญานี้ม้วนเสื่อลงไปหมดแล้วกิเลสไม่มีซากเหลืออยู่เลย ด้วยอำนาจแห่ง..ยับยั้งก็คือว่ามหาสติมหาปัญญาของท่านผู้เป็นนักภาวนานั้นแล อย่างอื่นเรามองไม่เห็น พวกเราเห็นตั้งแต่กิเลสเอาเราม้วนเสื่อ ๆ ถ้าว่าจะนั่งภาวนาก็ม้วนลงเสื่อม้วนลงหมอนเสื่อ จะ อติปิโส ภควา อรหุ สมุมาสมุพุทโธ ก็ให้กิเลสจับม้วนลงเสื่อเสื่อ ลงหมอนเสื่อ ดังครอก ๆ ไปอย่างนั้นซิ แทน กุสลา ฐมมา เป็นครอก ๆ ไปอย่างนั้นแหละ

๒. ศาสนาพุทธและธรรมะของพระพุทธเจ้าจะช่วยโลกพ้นภัยต่าง ๆ ได้หรือไม่ขอรับ

หลวงตา อ้อ ช่วยได้โดยลำดับ ถ้าชาวพุทธของเราต้องการพ้นภัย ก็ให้ปฏิบัติตามที่สั่งสอนมาแล้วนี้ เป็นอุบายวิธีการพ้นภัยทั้งนั้น ที่พวกเราปฏิบัติอยู่เวลานี้มีแต่ลงหากภัยกันเสียมากต่อมาก สั่งสมภัยเสียมากต่อมาก จึงมีแต่ภัยเต็มบ้านเต็มเมือง คือ ความรุ่มร้อน ทุกข์ทั้งหลายเต็มบ้านเต็มเมือง เรื่องธรรมของท่านสอนให้พ้นภัยโดยลำดับดังที่เคยแสดงให้ฟังแล้ว

๓. หลวงตามีวิธีอย่างไรที่จะกำจัดราคะ ตัณหาให้สิ้นไป ตามแนวทางปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน

หลวงตา วิธีของฆราวาสเราก็ให้มีผ้าเดียวเมียเดียว อย่าพากันเป็นบ้าหาสิบผัว ยี่สิบเมีย เข้ามาเผาบ้านเผาเรือน นี่เป็นวิธีหนึ่งของฆราวาสที่จะปฏิบัติต่อกัน ดังที่พูดแล้วตะกี้นี้ว่าให้เป็นไฟในเตา ยินดีเฉพาะผ้าเมียของเราเท่านั้น นอกนั้นไม่ให้ยุ่ง ถ้าออกนอกเตาไปแล้ว มันเผาบ้านเผาเมืองไปหมด นอกจากผ้าเมียกันแล้วหากคุณไม่ได้มีแต่โทษโดยถ่ายเดียว นี่ในชั้นของฆราวาสญาติโยมที่จะปฏิบัติ ให้มีศีลธรรมเป็นเครื่อง

รักษาช่วย ถ้าภาคปฏิบัติของพระก็ตั้งที่เล่าให้ฟังแล้ว คือกำจัดด้วยจิตตภาวนา ดังที่เรียนให้ทราบแล้วตะกี้ นี่นั่นละมันเสียได้อย่างนั้น

๔. การฟังธรรมะสดจากผู้แสดงธรรม กับ การฟังจากเทปธรรมะ มีอานิสงส์เหมือนกันหรือไม่ขอรับ

หลวงตา อันนี้รู้สึกต่างกันอยู่บ้างนะ เทศน์สด ๆ ร้อน ๆ ต่อหน้าต่อตากันนี้มีน้ำหนัก ถึงจะเป็นความจริงก็ตาม ผู้แสดงนั่นคือแสดงออกจากปากคนนี่ เหมือนอย่างออกจากพระโอษฐ์ของพระพุทธเจ้า แสดงต่อบรรดาพุทธบริษัททั้งหลาย ที่ท่านบอกไว้ว่า ได้บรรลุมรรคผลนิพพานเป็นจำนวนมากนั่นคือ พระพุทธเจ้าก็เป็นผู้บริสุทธิ์เต็มที่แล้ว ถอดธรรมออกมาจากความบริสุทธิ์ ยื่นจากจุดนี้เข้าสู่จุดนั้น ผลก็ได้ประจักษ์ใจ อันนี้เทศน์เราอาจจะคิดไปได้โดยไม่ต้องสงสัยว่า เทปนี้แม้จะเป็นอรรถเป็นธรรม เนื้อหาขนาดไหนก็ตาม ก็คือเทปท่านเทศน์ ไม่ใช่ของค้ท่านเอง นี่มันจะลดคุณค่าลงไปตรงนี้ละ เพราะฉะนั้นคุณค่าแห่งการฟังจากเทป กับ การฟังจากปากของท่านเองว่างั้นเลยนะ จะมีต่างกันอยู่บ้างอันนี้ แม้ความจริงจะเหมือนกันแต่ผู้ยื่นให้ มันเทปยื่นให้กับผู้เทศน์ ยื่นให้ มันต่างกันตรงนี้ มีน้ำหนักต่างกันอยู่บ้าง เรายอมรับอันนี้

๕. มีวิธีปฏิบัติอย่างไรช่วยไม่ให้โมโธขอรับ

หลวงตา จะปฏิบัติอย่างไรจะช่วยไม่ให้โมโธอย่างนั้นหรือ ก็อย่าโมโธซิ เท่านี้มันก็พอแล้วละ นี่เรามันชอบโกรธนี่ จะให้ปฏิบัติอย่างไรมันถึงไม่โกรธ ก็อย่าโกรธ มันก็พอกันเท่านั้น นี่เรามันชอบโกรธแล้วจะให้ปฏิบัติอย่างไรถึงจะไม่โกรธ ก็เราชอบโกรธอยู่แล้วมันก็โกรธจะว่าไง ความโกรธนี่เกิดขึ้นได้หลายทาง แต่เราเฉพาะอย่างยิ่งให้เรามองดูใจของเรา ถ้าเป็นนักภาวนานี้จะรู้ทันทีเลยไม่ต้องไปถามใคร พอมันกระเพื่อมขึ้นมาจะโกรธให้ใครแล้ว ตัวโกรธนี่แลเป็นภัยต่อเราเป็นอันดับหนึ่งแล้ว ก่อนที่จะไปกระเทือนถึงหูคนอื่นนั่น เราได้รับผลก่อนแล้ว ความโกรธนี่เผาเราก่อนแล้วถึงจะไปถึงหูคนอื่น นั่นเป็นผู้ได้รับผลอันดับสองต่อไป เพราะฉะนั้นจึงขอให้ดูใจของเรา เราโกรธให้เขา เราพอใจโกรธ แต่เขาโกรธให้เรา เราพอใจไหม เพียงเท่านี้ก็เทียบกันได้แล้ว เมื่อเราโกรธให้เขา เขาไม่พอใจ เขาโกรธให้เรา เราก็ไม่พอใจ ก็อย่าโกรธ ให้ระงับดูตัวมันโกรธนี่ว่าเป็นภัยแล้วมันก็ระงับเอง ถ้าเรายังไม่เห็นความโกรธของเราว่าเป็นภัยเมื่อไรแล้ว มันจะโกรธเรื่อย ๆ พอเห็นความโกรธว่าเป็นภัยต่อเรา ก่อนที่จะไปเป็นภัยต่อคนอื่นแล้ว มันก็ระงับตัวของมันลงไป เพียงเท่านี้ก็เป็นการระงับความโกรธอย่างหนึ่ง แต่ระงับกันด้วยจิตตภาวนา เมื่อเข้าไปถึงระยะ ๆ ที่จะดับของมันได้แล้ว มันก็ระงับดับไปเรื่อย ๆ ลื่นไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งหมดความโกรธ นั่นมีหลายด้านภาวนา

๖. การติดอยู่ในลาภยศ สรรเสริญ มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์แค่ไหน จำเป็นหรือไม่ที่จะต้องได้มาซึ่งลาภยศสรรเสริญขอรับ

หลวงตา ถ้าได้มาด้วยความชอบธรรม รักษาด้วยความชอบธรรม เราติดด้วยความชอบธรรมก็ไม่เป็นไป โลกติดกันทั้งนั้นแหละ อย่าติดด้วยความไม่ชอบธรรม ได้มาด้วยความไม่ชอบธรรม ไม่ใช่ของดี สรรเสริญก็ เราทำชั่วขนาดไหนก็อยากให้เราสรรเสริญว่าเราดีนั่นดีนี่ คนนี้ดีนะ ทำชั่วขนาดไหนก็ยังว่าดีนะ ๆ มันก็ไม่ดีอย่างนั้น มันดีในสิ่งที่ควรดี ไม่ดีในสิ่งที่ไม่ควรดี อันนี้ก็ไม่ว่ายอะไรนักละ ลาภยศสรรเสริญมีอยู่ทั่วไป เราก็ไม่อยากจะพูดถึงละ ตั้งแต่หลวงตาบว้ยังไม่พ้นลาภยศสรรเสริญ เขามาสรรเสริญหลวงตาบว หลวงตาบวก็ยังไม่ฟัง ถึงไม่ติดก็ฟัง แนะนำอย่างนั้นแหละ ถึงเราไม่ต้องการลาภยศสรรเสริญก็ตาม เมื่อมาเกี่ยวข้องกับเรา เราต้องได้รับความสัมพันธ์สิ่งเหล่านี้จนได้นั้นแหละ จะเรียกว่าติดก็ ผู้ที่เรียกเรียกได้ แต่ผู้ติดจะติดหรือไม่ติดไม่ทราบนะ

๗. เวลานั่งสมาธิแล้วตัวบิดไปบิดมาและสั่นไปสั่นมา มีวิธีแก้อย่างไร

หลวงตา มันมีแก้ได้หลายทาง คือหากมันพลิกไปพลิกมา ก็เราไม่ใช่คนตายที่นั่งสมาธิมันเหนียวได้ก็พลิกไปพลิกมา ถ้าพลิกไปพลิกมามันก็ไม่ไหวก็ล้มนอนเสียเท่านั้น หมดเท่านั้น ส่วนมากมันมีแต่แก้กันด้วยวิธีล้มนอนทั้งนั้นแหละ ไม่ได้ด้วยวิธีแก้ไขนะ มันช่วยด้วยวิธีล้มนอน ไม่ทราบจะให้แก้ยังไง อันนี้ก็ต้องขอรักษนะ มันมีต้นเหตุที่จะให้นำมาพูด หลวงตานี้เคยนั่งภาวนามาแล้ว พูดได้อย่างอาจหาญชาญชัย นั่งภาวนานี้เอาขัดสมาธิทำเดี่ยวเท่านั้น นั่งตั้งแต่หัวค่ำ ตะวันยังไม่ตกบางวันถึงตะวันโผล่ขึ้นมาใหม่ ไม่มีพลิกมีเปลี่ยนอะไรไปทั้งนั้น นั่งแล้วนั่งเล่า ซ้ำกันไม่ทราบว่่าก็คืนละ แต่เว้นคืนสองคืนแล้วนั่งตลอดรุ่ง ๆ นั่งภาวนามากิเลส ไม่ใช่ นั่งธรรมดานะ สู้กับกิเลสจนกระทั่งต้องขอรักษนะ กันแตกเลอะหมดเลยกันนี้ นี้เรียกว่าเราไม่พลิก ไม่ถึงเวลาแล้วจะเป็นอะไรก็ตามไม่มีข้อยกเว้น ไม่มีข้อแม้ เอาตายก็ตายเลย ปวดหนักเอาออก ให้ตายเสียดีกว่า เพราะฉะนั้นจึงไม่มีข้อแม้ว่า เว้นแต่ถ่ายหนักเว้นแต่ถ่ายเบา ต้องถึงเวลาแล้วเท่านั้นถึงจะลุก นี้เคยปฏิบัติมาอย่างนั้น นี้แก้ด้วยวิธีนั้น แก้ด้วยวิธีกันแตก เราทั้งหลายแก้ด้วยวิธีหมอนแตก มันต่างกัน

๘. ขออนุญาตถามคำถามเรื่องของโครงการช่วยชาติของหลวงตาบ้างนะครับ มีผู้ถามว่าเมืองไทยจะพ้นจากภาวะวิกฤตภายในกี่ปี

หลวงตา ไม่ต้องพูดถึงภายในกี่ปีก็เดือนนะ ให้ต่างคนเอาเงินเอาทองมาให้หลวงตาบววันนี้เท่าภูเขาที่ลูกแล้ว เมืองไทยเราจะพ้นภัยในวันนี้ แต่พูดด้วยปากเปล่า ๆ เฉย ๆ นี้ไม่เกิดประโยชน์ เราไม่อยากจะตอบ มันต้องต่อเสียก่อนซิ ต่อแล้วถึงรู้แพ้

ชนะกัน นี่ยังไม่ขึ้นเวทียอมแพ้แล้ว ใช้ไม่ได้เลย มันต้องขึ้นต่อเสียก่อน หลังจากต่อแล้วใครแพ้ใครชนะก็รู้กันตรงนั้น เอ้า ต่อเสียก่อนนะ ให้ต่างคนต่างต่อเสียก่อน

๙. ที่หลวงตาเคยเทศน์ว่าให้ต่างคนต่างช่วยกันเถอะ มี ๕ บริจาคมา ๑๐ หลวงตายังยินดี หมายความว่าอย่างไรขอรับ

หลวงตา ภาษาตลก ภาษาตลกเฉย ๆ ก็มีบทตลกบ้างซิ พระก็ไม่ใช้พระอิฐ พระปูน พระมาจากคน คนตลกได้ทำไมพระตลกไม่ได้ ก็ต้องตลกบ้างซิ

๑๐. เงินที่ได้จากการบริจาคนี้หลวงตาจะนำไปช่วยชาติทางใด และจะนำไปให้ใครขอรับ

หลวงตา เรามีโครงการตายตัวไว้แล้ว เคยออกประกาศทั่วถึงกันมานานแล้ว เราก็ไม่อยากจะตอบ เพราะเงินนี้เราได้กำหนดเรียบร้อยแล้ว จนถึงกับออกประกาศหลายครั้งหลายหนแล้วว่าเงินจะเข้าทางไหน ๆ บ้างนี้ เราได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วกันมาเป็นลำดับ แล้ววันที่ ๖ นี้เราก็จะมอบดอลลาร์ให้ธนาคารชาติ วันที่ ๗ เป็นวันเรากลับ วันที่ ๖ นั้นก็จะไปมอบเงินดอลลาร์ให้ธนาคารชาติ อย่างน้อยไม่ต่ำกว่าล้านดอลลาร์ ส่วนทองคำนั้นเราจะรอเสียก่อน จนหล่อหลอมเรียบร้อยเป็นแท่ง ๆ แล้วสมควรจะเข้าคลังหลวงเมื่อไรแล้วเราก็จะเข้า แล้วจะประกาศให้พี่น้องชาวไทยทั้งหลายทราบเป็นระยะ ๆ ไป ทั้งดอลลาร์ ทั้งเงินสด ทั้งทองคำ แต่เงินสดนั้นเราจะให้กระจายทั่วประเทศไทยของเรา ว่าจุดไหนเป็นจุดบกพร่องที่ต้องการความช่วยเหลือเล็กน้อยเพียงไร เมื่อเราเห็นว่าเหมาะสมแล้ว เราก็จะมอบเงินเป็นก้อน ๆ ให้แก่ละจุด ๆ จะเริ่มไปตั้งแต่มีเงินมาก เดียวนี้ยังมีเงินน้อยอยู่ รอเสียก่อนยังไม่ได้จัดไม่ได้ทำ

๑๑. หลวงตาจะมีโครงการช่วยชาติใช้หนี้ IMF ด้วยหรือไม่ขอรับ

หลวงตา อันนี้เราไม่อยากจะตอบ มันเป็นปัญหากระทบกระเทือนไม่ค่อยดี นี่ปัญหาธรรมปัญหาพระพุทธเจ้าไม่เป็นข้าศึกต่อผู้ใด ไม่มีใครเป็นข้าศึก เป็นศาสนธรรมนำมาโปรยให้ชาติไทยของเราทั้งหลายได้มีความร่มเย็นเป็นสุข ได้พร้อมเพรียงสามัคคีกันช่วยเหลือเมืองไทยของเรา อันนี้เป็นที่พอพระทัยของพระพุทธเจ้าแล้ว และพอใจของหลวงตาบ้างด้วย การพูดการจาที่เกี่ยวข้องกับความกระทบกระเทือนในฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ทางธรรมท่านไม่นิยมพูด เรียกว่าไม่ถูกต้องก็ได้ เราจึงขอผ่านไม่อยากจะพูด ส่วนจะใช้ที่ไหน ๆ นั้น เราก็ต้องการที่จะใช้ให้รัฐบาลเมืองไทยเราแน่แท้ และใช้ตรงไหนก็ตามแต่เป็นที่ปลอดภัยต่อเมืองไทยของเราแล้ว เราจะมอบให้ตรงนั้น มีคณะกรรมการหลักฐานพยานยืนยัน ที่จะมอบสมบัติต่าง ๆ นี้แต่ละครั้ง ๆ ไม่ใช่มอบแบบสุ่มสี่สุ่มห้า ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้เข้าใจตามนี้